

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 6545
Ημερομ. Κατάθεσης: 5/9/2024

Αθήνα, 05/09/2024

ΕΡΩΤΗΣΗ

Της: Ασημακοπούλου Σοφίας – Χάιδως, Βουλευτού Β΄ Πειραιά

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού

ΘΕΜΑ: «Άμεση ανάγκη για λύση στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν γονείς και μαθητές του Ειδικού Γυμνασίου - Λυκείου Αθηνών»

Κύριε Υπουργέ,

Στο ξεκίνημα μιας ακόμη σχολικής χρονιάς οι γονείς των μαθητών του Ειδικού Γυμνασίου - Λυκείου Αθηνών, καταγγέλλουν τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν στο σχολείο και αποκαλύπτουν τη μεγάλη αδιαφορία των αρμοδίων απέναντι στις ανάγκες των μαθητών, στους κινδύνους που καθημερινά καλούνται να αντιμετωπίσουν, καθώς και στις πολλαπλές δυσκολίες στον ίδιο το χώρο του σχολικού πλαισίου, που αντί να τους προσφέρει στήριξη, τους εξωθεί στο περιθώριο. Όσον αφορά στο κτίριο, θεωρούν ότι το σχολείο δεν είναι ασφαλές για μαθητές και εργαζομένους και ότι το κτίριο, όχι απλά είναι ασυντήρητο, αλλά είναι εντελώς ακατάλληλο. Οι κολώνες είναι μισογκρεμισμένες, ενώ αναφέρονται επίσης σε τραυματισμούς των παιδιών εξαιτίας του ανισόπεδου και χαλασμένου εδάφους στο προαύλιο του σχολείου. Η εξωτερική ράμπα έκτακτης ανάγκης – πέρα από το γεγονός ότι κυκλώνει το κτίριο – είναι παλιά, κακοσυντηρημένη και σε περίπτωση σεισμού δεν θα είναι εφικτό να κατεβάσουν τα παιδιά από τον όροφο, λόγω της τεράστιας έκτασης της ράμπας. Επισημαίνουν ταυτόχρονα, την πλημμελή φύλαξη με αποτέλεσμα, όπως δηλώνουν οι γονείς, όποιος θέλει μπεινοβγαίνει ανεξέλεγκτα. Επίσης, δεν είναι λειτουργικό για το σκοπό που προορίζεται γιατί δεν πληρούνται οι απαραίτητες προδιαγραφές ασφαλείας και προσβασιμότητας.

Το συγκεκριμένο ειδικό σχολείο υποτίθεται πως εξυπηρετεί κυρίως παιδιά με κινητικά προβλήματα, ωστόσο εξυπηρετεί και παιδιά με άλλες ανάγκες, με αποτέλεσμα να μην καλύπτονται ούτε οι ανάγκες των παιδιών με κινητικά προβλήματα. Δεν υπάρχουν αρκετές αίθουσες και έτσι αναγκάζονται πολλοί μαθητές με αμαξίδια να βρίσκονται σε όροφο. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα όλη την

ημέρα να μην κατεβαίνουν στο προαύλιο, καθότι δεν είναι εύκολη η πρόσβαση, λόγω της ύπαρξης ενός και μόνο μικρού ασανσέρ που χωράει ένα άτομο και πολλές φορές μάλιστα δεν λειτουργεί. Έτσι, τα διαλείμματα έχουν επί της ουσίας «καταργηθεί» για τα παιδιά που κινούνται με αμαξίδιο, γιατί μέχρι να μετακινηθούν με το εν λόγω ασανσέρ, δεν υπάρχει χρόνος να κατέβουν και να ανέβουν. Πολλά παιδιά μένουν μέσα στο σχολείο για 5-6 ώρες, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να κατέβουν στο προαύλιο. Ακόμη, τα παιδιά με κινητική αναπηρία δεν κάνουν γυμναστική, παρά το ότι το μάθημα απευθύνεται σε αυτά.

Τα θρανία επίσης είναι ακατάλληλα μιας και δεν υπάρχουν ειδικά καθίσματα για παιδιά με κινητική αναπηρία. Οι τουαλέτες είναι επίσης ακατάλληλες αφού δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για άτομα με αναπηρία με αποτέλεσμα τα παιδιά να μην μπορούν να πάνε μόνα τους και να χρειάζονται βοήθεια. Το βοηθητικό προσωπικό από την άλλη δεν επαρκεί. Τρία άτομα για πάνω από πενήντα (50) μαθητές και λόγω ελλείψεων, αναγκαστήκαν οι γονείς να προσλάβουν δικό τους και με δική τους οικονομική επιβάρυνση. Όσον αφορά στα σχολικά λεωφορεία, λένε ότι και με τη μετακίνηση των μαθητών από και προς το σχολείο υπάρχει πρόβλημα, καθώς δεν είναι δεδομένο ότι θα εξυπηρετηθούν όλα τα παιδιά καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς. Το περασμένο σχολικό έτος, υπήρχαν παιδιά που δεν είχαν πρόσβαση στο σχολείο για πολλές ημέρες και έμεναν στο σπίτι, μιας και οι γονείς δεν μπορούσαν να τα πάνε στο σχολείο, επειδή έπρεπε να πάνε στην εργασία τους. *«Δεν φτάνει λοιπόν που αυτά τα παιδιά βρίσκονται σε ένα σχολείο στο οποίο δεν καλύπτονται οι βασικές ανάγκες τους, καταστρατηγείται και το βασικό δικαίωμά τους στην εκπαίδευση»* σημειώνουν χαρακτηριστικά.

Όσον αφορά στο Ε.Ε.Π. και στο Ε.Β.Π., τραγικές είναι και οι ελλείψεις σε φυσικοθεραπευτές, λογοθεραπευτές, εργοθεραπευτές, γεγονός που οδηγεί τα παιδιά να είναι εντελώς παραμελημένα, σε ένα σχολείο που δεν πληροί σχεδόν σε τίποτα τις απαραίτητες προδιαγραφές. Η φυσικοθεραπεία, η εργοθεραπεία και η συμβουλευτική με ψυχολόγους γίνονται όπως - όπως, λόγω έλλειψης χρόνου. Τα παιδιά μένουν καθισμένα όλη μέρα, ενώ θα έπρεπε να κινούνται συνεχώς. Σύμφωνα με μητέρα μαθητή: *«...Για μεγάλο διάστημα δεν υπήρχε εργοθεραπευτής και όταν επιτέλους κάλυψαν τη θέση, ένα άτομο ήταν υπεύθυνο για 50 παιδιά και συγκεκριμένα ήταν αναπληρωτής. Πώς να εξυπηρετηθούν 50 παιδιά; Για όλες αυτές τις ελλείψεις και τις αδυναμίες δεν φτάνει οι εργαζόμενοι. Φταίει το Υπ. Παιδείας που αποφασίζει ότι αυτό το προσωπικό είναι επαρκές...»*.

Επίσης, οι γονείς θεωρούν σημαντικό μειονέκτημα και εξαιρετικά ψυχοφθόρο, τόσο για τα παιδιά, όσο και για τους ίδιους κατ' επέκταση, ότι κάθε χρόνο αλλάζουν οι ψυχολόγοι, οι κοινωνικοί λειτουργοί και οι θεραπευτές, γιατί αυτό δημιουργεί έντονο στρες στους μαθητές, αλλά και στους γονείς που συνομιλούν και συνεργάζονται με τους ειδικούς. Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα, μητέρα μαθήτριας του σχολείου ανέφερε ότι: *«Στην αρχή της περσινής σχολικής χρονιάς, βγαίνει το ημερήσιο*

πρόγραμμα, με δάωρα και 7άωρα, στο οποίο υπάρχουν απαντωτά κενά. Τέσσερα κενά την ημέρα, στα οποία η κόρη μου βρίσκεται στο αμαξίδιο, μόνη μέσα στην τάξη και φωνάζει “σας παρακαλώ, βοηθήστε με, είμαι μόνη”. Συνεχίζοντας πρόσθεσε : «Θα ήθελα να πω πως τα παιδιά μας, δυστυχώς, παθαίνουν επιληπτικές κρίσεις και συχνά βρίσκονται μόνα μέσα στις τάξεις. Από τύχη δεν έχουμε θρηνήσει θύματα, από τύχη δεν έχει πεθάνει κάποιο παιδί. Κάνουμε τον σταυρό μας και τα στέλνουμε στο σχολείο, ελπίζοντας ότι θα γυρίσουν στο σπίτι σώα και αβλαβή».

Όπως ήδη αναφέρθηκε ανωτέρω, υπάρχουν τρεις βοηθοί για πενήντα (50) μαθητές. Είναι προφανές ότι αυτοί δεν μπορούν να καλύψουν τις καθημερινές βασικές ανάγκες των παιδιών, όπως σίτιση, τουαλέτα, αλλαγμα, μεταφορά από τα σχολικά λεωφορεία, μεταφορά από τάξη σε τάξη. Δυστυχώς το Ειδικό Γυμνάσιο - Λύκειο Αθηνών στην Ηλιούπολη δεν είναι απλώς μια κακή εξαίρεση, αλλά ένα ακόμη παράδειγμα των προβληματικών, ακατάλληλων ειδικών σχολείων που υπάρχουν στη χώρα. Τόσο οι καταγγελίες των γονέων όσο και η ίδια η τραγική πραγματικότητα αναδεικνύουν την επείγουσα ανάγκη για δράση, την άμεση προσοχή και παρέμβαση για να διασφαλιστεί η αξιοπρέπεια και την αναγκαιότητα για κατάλληλη εκπαίδευση των μαθητών με αναπηρίες στη χώρα.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Πώς σκοπεύετε να παρέμβετε ώστε να δοθούν άμεσα λύσεις στα προβλήματα του σχολείου που περιγράφονται ως άνω;
2. Είναι στις προθέσεις σας η άμεση κάλυψη των αναγκών του σχολείου με το απαραίτητο Ε.Ε.Π. και Ε.Β.Π.;
3. Προτίθεσθε να παρέμβετε, ώστε το σχολείο να γίνει λειτουργικό και να πληροί τις προδιαγραφές ενός σύγχρονου ειδικού σχολείου;
4. Προτίθεσθε να παρέμβετε, για την ανακατασκευή και συντήρηση του σχολικού κτιρίου με την άμεση διάθεση κονδυλίων;

Η Ερωτώσα Βουλευτής

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ – ΧΑΪΔΩ